

LANCŢEA

ORGANUL **L**igei **A**părării **N**ăţionale **C**reştine Regionale „Unirea”

Prin acest zărn
vom învinge
LA
Deviza noastră:
**HRISTOS
REGELE
NAȚIUNEA**

ABONAMENTUL:

Pentru orașeni . . . . . pe an 150 Lei
Pentru aliați . . . . . pe an 100 Lei

Adresa: Iași în urma lor se găsește înșelămintă, cum se
face trecerea unui șiel de căruțe, sau o mână de câmb.
BIBANOT

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA:
STRADA RĂDULESCU, 10

TINERIMEA ȘI VIITORUL

Este desigur numai o banalitate — la prima vedere — să zici, că tinerețea reprezintă viitorul.

Dar această constatare banală cuprinde o clarificare utilă.

Că tinerețea este viitorul — ea singură ară, în primul rând, răspunderea lui.

Tinerețea are dar dreptul și datoria să se intereseze de acest viitor.

Dreptul: pentru că viitorul este propria ei viață, pe care o va trăi numai ea.

Datoria: pentru că viitorul, care este al tinereții, se confundă cu viitorul înșuși al neamului.

Ce fel de tinerețe ar fi aceea, care nu s'ar îngriji de propriul ei viitor și al nației?

Ar fi desigur o tinerețe frivolă, ușuratică, neprevăzătoare, în cazul d'înțiu. Dar mai presus, ar fi o tinerețe criminală, în cazul al doliei, compromițând viitorul nației însăși.

Cind tinerețea se luptă, ea se luptă dar pentru dînsa. Oricum. Fie direct, fie indirect. Căci numai asigurând viitorul nației, ea își asigură propriul ei viitor.

Să nu-ți închipe dar tinerețea, cînd luptă, că luptă pentru alții. Nu pentru noi, în tot cazul.

Bătrîni să duc, tinerețea rămîne. Cum îți va apărta, de cu vreme: așa va trăi.

Acestea mi se pare, că este înțelesul în care tinerețea serbează aniversarea zilei de 10 Decembrie.

E un memento sacru al datoriei, pe care o are către ea însăși și nația românească, în dorința vie, legitimă, arzătoare, de a-i asigura viitorul.

Toți Românii trebuie dar să serbeze aniversarea acestei zile împreună cu tinerețea, cu gîndul la mîntrea României, eliberată de dușmanii săi.

A. C. CUZA

10 DECEMBRIE

Zi scumpă pentru întreaga studenție română,
Zi măreață pentru întregul neam românesc,
Zi sfîntă a reînvierii conștiinței naționale românești:

Slăvită fii!

Tu ne-ai redat unitatea de cuget și simțire, Tu ne-ai aprins în suflet cîndela naționalismului curat și românesc. Tu ai oprit acest neam, ce aluneca orbește pe povârnișul pieririi. Tu ne-ai întors dela marginea prăpăstiei arătându-ne drumul ce duce la izbîndă.

10 Decembrie, Tu ești zorii mîririi unui neam!

Orbiți de patimi și de ură, ne sfîșiam ca lupii între noi! Provinciile surori se luptau între ele pentru stăpînirea averei țării, mîmă a tuturor. Politicieni vileni și joanici, pîclitori cu buze de mîier și sufletul de fier se răboia cu armele minciunii să le câștige zestre, să le răpească avutul! Politica, dezamărită de partid, politica de căpătîială cuprinsese inimi, alimentase patimile și răsădise distrugătorul simțământ al urii între români, amenințînd cu sfîșierea țării în patru zdrențe!

Dar Dumnezeu s'a îndurat de noi și ne-a ridicat vîlul de pe ochi, vouă, celor tineri, ce nu eram încă cu totul pierduți. Ne-a

ridicat cerulul vîl de patimi de pe ochi, am văzut și țefelea ca prin minune totul! Moartea, îngrorșarea morții se pregătea să taie firul vieții unui neam, ce nu mai era vrednic de viață! Și în dosul morții celei fîrtoase, rînjă, cu rînjelul triumfător, satanie, poporul cel străin, poporul iudevesc!

Și ne-am umplut de groază. Dar groaza ne-a dat aflare în pieptul amorf și am strigat din toți plămîni noștri:

«Popor Român! Privește, echi ceasul morții tale a spreșei în-pacă-ți proprii tăi fii și scapă-le pe tîno de jugul unei robi atreșe!»

Și neamul întreg ne-a înțeles și a plecat alături de noi la lupta de recuperare a propriului său avut.

Era ziua de 10 Decembrie!

Student Român, e sărbătoare astăzi. E sărbătoare marelui Ștergeți fruntea îmbrobodată de sudoarea luptei și ridică-ți ochii tăi spre Acela, ce cărmuște cu sceptrul Dreptății în mîna, toate popoarele din lume. Roagă-L pe El, pe Dumnezeu!

În care s'au închinat străbunii din străbuni tăi, să-ți dea puteri în lupta ce o duci și să apropie cu o clipă — de ac poate — izbînda noastră, izbînda neamului românesc.

Vom înălța spînzurători!

În fața acestor morți s'au morminte îmbrăcate în floare
Străinii năni stăpîni și azi peste bogățiile-ogore
Eroli, care-au apărut pămîntul cu credință
Azi zăc în temnița legoți, răpăși de-atîta amîlînță.

Ne chiamă țara frați Români! Veniți din carturi și palate!
Pe steagul nostru tricolor, deviza este „Libertate!”
O! Pînd cînd să mai răbdăm atîta neagră barbarie!
Veniți Români îndurați să scoatem neamul din robie!

Vom înălța spînzurători, căci prea s'au înmulțit tâlharii!
Eri ne luptam cu niște lei, azi ne jupoaie cămătarili.
Vom răstigni pe cruci de vîl, pe aceia cari ne vînd pămîntul,
În jurul lor să aboare corbi, să-i bată ploile și vîntul!

Înfrânți, săraci și obijduți—nici morții pace n'au sub gîle
Veniți Români îndurați să scoatem neamul din robie!

Vom înălța spînzurători, căci prea s'au înmulțit mișcîi!
Ne stăpînesc cîldii infami, ne pradă țara fărînci!
Ne fură banul cei străini și bogdăia trîdătoari!
În țara care o apărăm noi suntem asîdă corțetorii!

În fața acestor morți s'au morminte îmbrăcate în floare
Și venetici sădai de jaf, ne culcă legea sub picior!
Ne chiamă codrii, tînci, livezi, ne chiamă țarina pustie,
Veniți Români îndurați să scoatem neamul din robie!

Vom înălța spînzurători, sau înmulții nelegiuții,
Pungașii arși vor fi pe rug, scuipați în față paraziții!
Plui-vom țara-n lung și-n lat, neghina să se vestejească!
Și cîntea să n'afloarească iar, în mîndra Tîrd Românească!

JUSTIN ILIEȘIU
STUDENT, CLUJ

— Si după ani de suferinți în cari sacrificiile făcute au lăsat urme adânci în rândurile poporului românesc, s'a înfiripat România Mare. Dar România Mare, în care părinții, frații, și copiii celor morți „pentru patrie”, vor duce un trai feroțit, vor folosi el roadele pământului scump apărât, vor fi stăpâni în toată si buclă de câștig îngrășate din sângele martirilor și stropite cu sudoarea frunții celor vii. Așa ar trebui, ca ei să fie stăpâni minciilor lor. Dar, nu! Ei nu ai decât puținel pe stăpânirea foamei pentru că strădănil lor furdă bursă! Strădănil de ieri e stăpânul de azi ce nu poate da șugul decât țărâma ce cade printre degete.

Si cu ajutorul preșos ai Guvernărilor pe care-i îngrășă din tănțele hoștilor lor, jidani au ajuns de drept conducătorii destinelor unui neam ce a știut să rabde, dar care începe să simtă grozăvia morții pe care dușmanul i-o pregătește.

Deasupra chibzușilor mărunți ale vânzătorilor și cumpărătorilor era dreptul la viață a neamului care și-a dovedit cu prisosință viațibilitate lui și peste care nu se putea trece fără riscuri.

Si cele spuse astăzi s'au petrecut la vreme.

În ziua de 10 Decembrie a anului 1922, studențimea română a celor patru Universități unită prin aceiași dragoste de neam cere, garantarea nelustrării pământului pentru care mii de viteji au sângerat și dreptul la viață al neamului românesc pe plaiurile invadate astăzi de străini.

Guvernării lor — pentru că ai lor erau — au lovit cu putere în măreția armată a studențimei, jucând astfel rolul odios de călăi al neamului. Ei nu puteau ierta îndrăzneala pe care studențimea o

avusea față de stăpânii lor. Si nici n'au iertat. Nu sunt alți mai rășinoși în istoria neamului decât acele cănd studențimea asvârâ în câmine în miazăl iernii cerșea adăpostul bunilor creștini. Si trate reșchizările n'au folosit la nimic, neamului — arma de izbă a neamului — nestind ce n'asemna dezerterea dela datorie.

Si guvernării au cedat, rezolvând o parte din cererile studențimei, dovădind prin aceasta dreptățile mișcărilor studențești în contra celor deslănușite cele mai grozave prigone.

Prin această, 10 Decembrie este zi de sărbătoare. E ziua sacrificiilor studențimei pentru neam și pentru țară.

Deasupra tuturor mișcărilor politice și cari n'au avut ca punct principal decât chestiuni de ordin material se ridică studențimea care știe să sacrifice un an din viață, neamului ce i-a dat ființă, atunci când goana după material nu cunoaște limite.

Bucurați-vă eroi al neamului că au răsarit din brazda îngrășată cu sângele vostru fir vrednic ce nu vor lăsa pângărită cenușa mormântului nostru. Studențimea de astăzi, speranța neamului, va ști păzi cu sfințenie comoras unui neam ce și merita viața. Din țărâna acumpulată pământ vor răsări din de brațe și vor pune stavila celor ce vor răvni la dreptul nostru.

Dormiți eroi în Pace. La mormântul vostru studențimea română își va face învârlul dragostei de neam și din el vor sorbi armatele de mâine ce vor trebi „s'aduc neamului izbădă”.

I. II.

OPERA UMANITAȘILOR

UN AVIZ SISTEMULUI LOR

Umanitarismul actual e conceput ca un principiu la baza căruia toți oamenii de pe glob trebuie să trăiască în pace desăvârșită, dispădând grănițele între națiuni și unificându-se limba în scop de a se înțelege toți (esperanto).

Exaltat de sublim.

Acest principiu infiltrat de presă și editori interesați în mințile apocritizate ai așa zisilor scriitori cu străgăna dorință de a-și vedea copățele extravagante mobilăd vitrinele marilor librării li face pe aceștia ca între preocupările zilnice de ordin material și între imposibilitatea de a le îndeplini prin munca lor datorită lipsei de voință și energiei căzuți pradă agenților patogeni, să recurgă la molestaerea imbecilă abieciunii a mii de coale de hârtie prin îngrăirea cu elucubrările minșilor lor aburite de mercur. Pandite de acei se prie forța banului au puțința de a le benediciunea tiparului, aceste așa zise opere, înfiorate chipos de zătar, scoase în evidență de librării prin reclama „Nou și nemaivăzut”, criticate și trambitate de presă, cu prefețe de sepe mari din motive orgoli-coase și bănoase trec în mâinile miilor de tineri naivi le otrăvesc sufletele și li fac să-și clădească pe putreziciunea lor castelul idealului în viață zidă din cărămizi de carton, pradă deci upoară a otrăvirei adieri de vânt.

fiat construcția celor mai mulți din tineret.

A cui e opera acestuia dezastu moral lo tineretului românesc?

Răspundem : a presei, a editorilor și a minșilor în general nu stătoase. Cu ce scop?

Li vedem îndată, căci e destul să ne gândim o clipă din cine sunt formați presa și editori noștri.

Sângele semit cure în vinele reprezentanților amândorura și precep-tele talmuidece stau la baza acțiunii lor.

Mijloace „le au suficient în urma exercițiilor larei societăți pe acupini de dezagregare și demoralizare a neamului românesc cu renumitul consiliu de direcțiune format din Blank, Stern, Filderman și ceilalți, având consiliu de administrare a tuturor jidănișilor cari se pricep să schio-dească câte o biată frază în marelui cotidiene informatoare ale opiniei publice românești, cu adunările generale săptămânale ale neamului copădit prin sinagogi și celelalte localuri de necesități talmuidece și sub înaltul patronaj cu funcțiune de censozi ficiali ai tuturor reprezentanților potențai ai așa denumitelor partide politice românești (exp. partidul jidănesc). În-casatori ai tănțimelor grase în schim-bul iscalituri de control neefectuat pe bilantul în care la rubrica profit sunt milioanele scoase prin furt și chiauiri din sudoarea unui popor ce nu cunoaște decât un singur principiu de umanitate, acela propăvăduit de Christos prin „Iubirea de aproape” în care nu se poate cuprinde în nici un caz dușmanii adevărați creștinesc și acei ai neamului românesc.

Zeci de zăpăciți cu pretenții de geniu infectează zilnic atmosfera literară românească cu fel de fel de enormități în care lipsa de adevăr nu reușește să fie pe deplin mascată nici

chiar prin limbă și săl necum prin febră.

Deșapăciți accoi din mediocrități prin sistemul imoral de aneunșime joacădătoarese personalitățile gânditorilor români și-a timp ce nu și dă seama că la noi respice să deși facea mazar pe a lor apocritizări pe top în recula de acțiune și mincunet, se asigură succesele comerciale si on-porționale de idei umanitare jidăni și an respic să fâlfiece complexu cultură unui popor destul de înaltănt ca Prava așa că dăruie mărșăluș la apărăm nu e deșapate timpul ca și aceste a curăță puțuși și omii ca și este dar roșă românească pe fel complex mișcări de acțiune paraziți inter-naționali. Dacă am ajuns timpuri în care unul ce se pretinde cel mai mare în istoric al nostru să fie socotă de neac-țat și prin mărșăluș dar numai prin barbă lui de a se li vândă pizădăruș lațuș, mului căruia mii mui del Estinucă nu i-a cunoscut mii bine suferit basu-jocorindul (Panai țărâna și așa ajuns să aștin un bătrân lui ai bun mormon, zicând că e cel mai fer-talor), dacă am ajuns să avem par-tide jidănești cu conducere care să aibă în capul lor români cu țipă (bala-șci) alături de bolșevici și trădă-șii ai neam (Lupu, Stere), dacă am aștat jidănești cari nostru să avem privilegii sancționate prin Liga Na-țională și Constituția românească și țeară la siguranța statului cu bombe și celelalte mijloace cunoscute să pri-mito intervenții străine pentru al scăpa grav suveranitatea națională (Torre, Barbușcu), dacă am ajuns ca soldatii și oșterii români ce și-au făcut dă-toria în compănii în marelui război să fie batjocorinți de cei ce se pretind scriitori români (fi) utipăd că și dăto-rese zilele și averile jidănișilor care 800.000 gășind cuvinte de lațuș priet-erii jidani tradiții (Rebrașcu, Min-tăneșcu) nu mai este mult până la ins-tituțiune pe bazele principiilor de umanitate, la republicile românești cu Blank stăra președinte cu țip, Bercu etc. minșii cu lorga, Lupu, Mihaleac agenți fiscali.

Prin ce mijloace? Prin bombe și execuții în masă a tuturor celor de păreri contrare.

Le aducem înăia la cunoștință celor interesați în cauză că dacă la Rusia bomba și-a putut face efectul prin neapăsarea și ignoranța căruș gâit-o în popor, acii în

el se va opune întotdeauna cu un minut mai înainte de a se întoarce mecanismul de ceas al bombelor umane comuniste. Ex. pentru toți cei ce trebuie să aibă urechi de auz.

I. S.

Un foc ce nu se stinge

S'a spus de unii pretențioși cunoscători ai mișcărilor că sin-gurul scop ar fi revendicările de ordin material.

Si împrejurat acesteie etfine pă-rieri, s'au țesut serii întregi de articole, de interviuierii nesfârșite, trase toate după dorințele ferbinți ale jidovimei de a sco-peri astfel adevăratele cauze ale mișcărilor cari pornite furtunos în ziua de 28 Noiembrie 1922 ajung la maximum lor de mani-festare în ziua de 10 Decembrie acelaș an, când întreaga masă a studențimei cere:

1. Elimiinarea jidanilor din ar-mată.
2. Scoaterea jidanilor din func-țiunile publice.
3. Introducerea lui „Numerus Clausus” ca singură garanție a

dăinuirii noastre ca popor în aceste nelegiuiri.

Un an de abuziuri. Un an de lupte cu vîrșă guvernărilor noștri. Un an de porționale și jandarm, sergenți, jidanișii și cari studențimea învinsă înaintea de putere a vîrșă învinsă cauză mîrșălușă. Un an în care mîrșălușă a vîrșă de toate zilele stăru-men a știut să li pe puș-pi an de războia contra acuită dămești.

Dar eroi cu termeniare a lui în care ușile Universității nu fiau închise cercetătorilor noștri glorioșii, mișcarele studen-țimești s'a etina? Ore ziua 10 Decembrie nu va mai fi în-a nimie? Ore puștele care în memorabilia moșne au căi infaptite? Nu.

Si-o spun această mișcarele a trupe, adunările roșilor, as-tătoarele prefecților de po-lie care se repetă la scrierile dată anului adică la 10 Decem-bri. Deși mișcare studențească a fap-mai mult decât un foc de pa-pătră și astfel în dănușo-priinșul potențailor noștri grozave viașii pe care omău li le anihileze prin singurele a-șloace, sportea jandarmilor și sergenților de stradă.

Măsurile de orice ordin nu au-avea repărașii asupra con-ștințierii marelui masă a de-șapăneii care și are un creș, c-fără satisfăcerea în întregime pan-cetelor cerute — nu pentru că pentru națiunea românească ea nu poate părăsi țărâna de lupi.

Vor fi la universități noi mi-nimări, vor suferi la liberă ai studenți, dar prin acesteia se va continua sfîrșirea unei zile co-fost dat să vadă cea mai înf-șătoare manifestare a corpulu de elită — studențimei — în pro-blema de viață a neamului ro-mâneș.

Ei nu vor avea esecul dădă „forța” care ar putea învîrșă deșapăte cauzii noastre. Zădă-reș vor apela la ajutorul ar-me-ței și se vor baza pe violen-ță. S'o simtă căl ce ridică „violen-ța la dogmă”. Nu astăzi, nu mâine dar va trebui să vină ziua când aplicându-le proprie-tățile, să nu le cadă greu și atunci zădăric va fi zidul de baionete pe care astăzi căușă să se razime.

Dar nu lucrurile mărunte se preocupă.

Astăzi se pune o singură în-trebare.

Migăreș studențimești a tot un foc de pac? Si noi răspun-dem : „față de îngrășările au-torităților și față de măsurile pe cari le iaș la apropierea alei de 10 Decembrie (aceasta după 3 ani dela primul 10 Decem-bri arată opiniei publice că migă-reș studențimești continuă).

Lupta se dă deși nu se ad-șgomote. Numai la zile mari se ad-șgomote. Numai la zile mari se ad-șglasul gurgușilor lor se ad-șnă „înădăreș” înfătoșător căn-tec ce îngrozesc pe dușman.

Astăzi, fiind ziua cea mai mare strigăm din toată puterea noastră „înainte!” și izbînda va fi cu noi.